

præsenterede Realskolerne, i følgende, og det omsendtes til de interesserede indenfor Realskolerne —: „1. Vi mener ikke, vi bør have en Nedskæring paa 600—700 Kr. i gennemsnitlig Nedgang pr. Skole, thi en saadan Nedskæring vil mærkes haardt, da det i Forvejen kniber med Balancen mange Steder. 2. Vi har hidtil faaet for lidt i Forhold til de københavnske Skoler, i 1921—22 fik Skoler i København 278 Kr. pr. Elev, vore 233; i 1923 fik de københavnske Skoler 247 Kr., vore 223 Kr. Skolerne har haft Nedgang nok, Driftstilskuddet og Grundlønstilskuddet, regnet under eet, er siden 1921—22 gaaet ned med 16 pCt. pr. Elev. Vi kan ikke se, at de to nævnte Konti taaler yderligere Beskæring, og Alderstillæget kan heller ikke beskæres. Tilbage er da Fripladstilskuddet, men skulde dette beskæres, maatte det gaa ud over de ubemidlede Elever eller ogsaa medføre en Skolepengeforøgelse.“ Det er altsaa, om jeg saa maa sige, den Meddelelse, som efter Forhandlingerne er sendt ud. Og under denne Forhandling anmodede Ministeren Bestyrelsen om at fremkomme med en Udtalelse om „for det første, hvad der bør gøres for at faa en mere ligelig Fordeling, og for det andet om, paa hvilken Konto eller hvilke Konti Nedskæringen bør falde“. Om dette findes følgende i Rundskrivelsen: „Vi lovede, at vi i hvert Fald skulde komme med en Udtalelse angaaende de nævnte Punkter, og Ministeren gav Tilsagn om, at hun ikke vilde foretage videre i Sagen, inden denne Udtalelse foreligger.“ Bestyrelsen har senere vedtaget, at den ikke kan tiltræde Forslaget om Nedskæring, og Generalforsamlingen, der blev holdt den 20. Oktober, sluttede sig enstemmigt til dette Standpunkt. Efter hvad jeg har bragt i Erfaring, er Stillingen for de private Realskoler mange Steder yderst daarlig. Den højtærede Minister fremkom med sine Udtalelser i dette høje Ting den 30. Oktober, og hvem den højtærede Undervisningsminister end har talt med, kan det vist neppe siges, at det har været nogen af dem, der har været de ledende, eller som i højere Grad har været knyttet til den private Realskole. Med Hensyn til de Bemærkninger, der er knyttet til Bevillingen paa Finansloven, og hvorved den højtærede Minister forbeholder sig Ret til at forandre Fordelingsreglerne, tror jeg, at det er et Ønske fra Skolernes Side, at disse Fordelingsregler saa vidt muligt maa blive uforandrede. Man mener ikke, det vil være retfærdigt at fordele pr. Elevental, der er ogsaa andre Momenter, der spiller med ind, som Alders-

tillæg til Lærere og Fripladser, og disse kan være betinget af mange lokale Forhold. Jeg skal dog ikke komme videre ind paa det i Aften, da vi jo skal fatte os i Korthed.

Jeg vil gerne henstille ganske kort til den højtærede Indenrigsminister, om ikke Familierne paa Hesselø kunde komme til at stemme ved Folketingsvalgene, som man stemmer om Bord paa et Skib. Der bor derovre en 4 Familier, og hvis det er et Vintervalg, er det for det første overordentlig besværligt at komme over til den Kommune, hvor man skal stemme, Rørvig, og for det andet vil det blive dyrt, idet det vil koste ca. 150 Kr. Der bor, som sagt, en 4 Familier ovre paa Øen, Fyrmesteren, hans Assistenten og Bestyreren af en Gaard. Jeg henstiller nu, at der sørges for, at de kan komme til at stemme paa den Maade, at Fyrmesteren faar en lignende Stilling som Kaptajnen paa et Skib. Jeg tror, man derved vil imødekomme disse Beboeres Ønsker.

Jeg har dernæst et andet mindre, lokalt Spørgsmaal oppe fra Rørvig. I de sidste Aar har voldsomme Paalandsvinde ødelagt den smukke Klitrække foran den meget smukke Dybesø. Vandet truer nu med at skylle saa langt ind, at Søen bliver en Bugt eller Vig af Kattegat. Der gøres nu Anstrelser for at sikre mod dette. Man samler i Omegnen Underskrifter for, at Regeringen skal træde hjælpende til, og man mener, at det hele vil blive ret billigt. De paagældende Lodsejere har — udover lidt Fiskeri — ingen større pekuniær Interesse i, om det bliver en Bugt eller en Indsø. Det drejer sig dog her om at bevare et meget smukt landskabeligt Punkt, og hvis det ikke bliver for dyrt, vil jeg henstille til den højtærede Minister, at dette Andragende tages under velvillig Overvejelse.

Man har i en Række europæiske Lande, hvor der findes Radiotjeneste, centraliseret Radiofonien. Man har i Amerika, hvor ethvert Hjem kan installere sin Radio; ligesom enhver kan udsende de Beretninger, han vil, gjort den Erfaring, at det hele er blevet Kaos og Virvar, hvor man ligger og generer hinanden, saaledes at i Virkeligheden ingen har Fornøjelse af det. Hvis man ikke vil ind paa noget lignende, kan man gaa to Veje, enten kan Staten tage det i sin Haand, saaledes som den har taget Post- og Telegrafvæsenet i sin Haand, eller man kan under Statens Kontrol centralisere Radiofonien og danne et Selskab, hvor alle Interesser kan samles, og hvor man saa kan faa det mest mulige ud af det og gøre Radiofonien til den betydende Kulturfaktor, som den fortjener at være. Herhjemme har